

2

MINUTES LEFT

August 2001 – nummer 23 – 5. Årgang – Pris kr. 10.

...og hvis du så tager trøje nummer to på til hver kamp og ser interesseret ud på banen, så er vi allerede bedre stillet.

DESPERATE FANS PRØVER AT LØSE FORSVARSPROBLEMET

FRA STORHOLD TIL EN JOKE • FOKUS PÅ SHELBOURNE • ET OVERLYDSAGTIGT "OPKAST"-TILLÆG • DET FORSØMTE FORÅR EJ GLEMT • KYNISME I LYNGBY M.M.

Indholdsfortegnelse	
Redaktørens ord	2
Et efterår i forårets grumme	4
Et skud udefra	7
Shels store dag – næsten	8
Konkurrencer	9
Hvor er vores Brøndby blevet	10
Hvem sniffer lim??	11
Supporting Aberdeen in the...	12
Red Final – Aberdeens...	14
Positivt, men...	18
Der er noget galt i toppen	19
Kynisk forretning?!	20
Fodbold på 2. klasse	22
Flanding forudsigelser	23
Tillæg: OPKAST!	24
Dublin, here we come!	25
Spottet!: Kennedy's bar	26
Suburban Rebels	27
Oil! Top 9 + Midtbyn Top 5	29
Midtbyn kalder	30
Ti kolde fra kassen	31

Henrik har ordet

Brøndby-fans er vel lidt specielle. Sjældent har så mange brokket sig så meget, trods en fin sæsonstart med fire sejre (tre i ligaen og en i UEFA Cup'en) og blot et enkelt nederlag, senest mod Lyngby (RIP). Det meste kritik og brokkeri, der var i slutningen af forårs-sæsonen var ganske berettet, om så Per Bjerregaard vil klassificere nogen som "ikke ægte fans" og i stedet fortælle H C Andersen-eventyrer om tre Brøndby-fans, der har slæbt øl og vand og fået gratis indgangsbilletter for den arrangerende jyske klub. Smukt nok, men ikke ret relevant for hvad der skete, for alternativet var for majoriteten ikke at begå hærværk, men at blive forurettet af etaten og blive svinet til af medier og egne. "Hareide Raus" hørtes på Vilfort Park efter en frustrerende nederlag mod Lyngby (RIP), hvilket på Vestegnen er tegn på illoyalitet. Dvs. ledelsen tænkte helt sikkert det samme, men det giver så dårligt et image, at folk står og råber. Jeg nøjedes med at tyre rundt med et Dannebrog

2 MINUTES LEFT – original since 1997

Udgave nr. 23 – 2001

FORSIDE:

Et par Brøndby-fans tager et initiativ, som mange har ventet på. En tysk forsvarsspiller på vej?!?

TAK TIL:

Richo (for det fede tryk), Arthur "Bitre" Berkowicz, Søren Jensen (og hans kompis, Thøger), Steen Sørensen, Troels Harry Fløe, Lars Flanding, Christian Olsen, Magnus Arnason, Brian Hand, Chris Crighton, Derreck Murray; Jakob Brynitz, Preben Kragh og salgs-crewet.

REDAKTION:

Jens Rasmussen (jensjam@hotmail.com) og Henrik Andersen (henrik@allehaderos.dk)

© 1997-2001 2 Minutes Left / What's The Story Brøndby Glory?

Dette er et uofficielt Brøndby IF magasin. Indholdet er ikke godkendt af fodboldklubben på nogen måde. De synspunkter, der kommer til udtryk i 2ML er ikke nødvendigvis synspunkter, der udtrykker redaktionens holdning. Vi forbeholder os ret til at bruge alt indsendt materiale, og forkorte og redigere i dette. Forfatterens synspunkter vil dog stadig tydeligt fremgå i det redigerede materiale. 2ML vil automatisk give alle, der føler sig forurettet af 2ML's indhold, mulighed for genmæle.

Redaktørens ord

og bande af lortespillere. Nok heller ikke velset, men det kan ikke forstyrre min nattesøvn. At nogen senere på aften vendte tilbage og råbte efter Hareide og spillerne senere var efter min opfattelse et valg, som de tog. Jeg gad ikke, at spille kræfter på dem [spillerne], men så heller ikke noget odiøst i, at nogen ville ytre det, der var tydeligt for enhver; vi var ringere, end vi havde været i mange år! At nogen senere sparkede på døren til omklædningsrummet var klart over grænsen(!!!) og hjalp ikke nogen. Nu er klubben, kontrollen og politiet først gået helt i baglås i skizofreni. Og det var galt nok i forvejen. Klubben har senere kunne bruge dette som en undskyldning for, at Hareide's kone og barn er flyttet tilbage til Norge, men det er nok ikke engang en halv sandhed. At man har være utrolig tæt på at fyre ham og han selv godt har vidst det, er nok tættere på sandheden.

Efter vores sejr over Shelbourne læste jeg en klumme på en norsk netavis, som Hareide havde skrevet. Han havde fat i roden, da han udtalte, at fodbold er sort og hvidt. To måneder tidligere kunne han med største lethed være losset ud af kommunen. Mange ville det nok, selv undertegnede, der ellers meget gerne så (og faktisk gerne ser) den sympatiske nordmand få succes. Nu er tiltroen til både spillere og træner steget nogle grader og ingen tror vel umiddelbart, at Hareide ryger før kontraktens udløb til nytår. Selv mod Lyngby (RIP), hvor vi tabte 0-1 spillede vi faktisk ganske godt, men afslutningerne var det rene ynke. De ting sker i fodbold. Alle har en mening om hvordan holdet skal se ud, således også jeg, men selvom det ikke altid er de spillere, som jeg helst så spille, der er på banen, så er jeg ganske tilfreds med Hareide's rå-formation...nå ja, på nær en enkelt spiller, men sådan er det. Spillet kører også ganske fornuftigt nu, hvor der ser ud til at være kommet faste pladser, frem for en evig rotering, der bare gav anledning til usammenhængende spil og resultater.

Hvorfor er Brøndby-fans så altid utilfredse?

Svaret er vindermentalitet. Har du nogensinde set en glad Peter Schmeichel? Nej, vel? Han er vel nærmest et forbillede i kategorien "bitter vindertype". Ledelsen, kontrollen, politiet og sociologer kan stå måbende og forarget tilbage, men det er alt hvad det bunder ud i. Jeg taler ikke om fodboldhooliganisme, for det har intet med sagen at gøre, selvom der er nogen der bruger vores resultater som en undskyldning for dette. Jeg taler om folk, der råber efter Hareide, folk der sviner spillere til, folk der ikke er tilfredse med at tabe og folk der møder op på trods af tilsvininger og chikane fra egen ledelse og kontrollører. De gør det fordi, de vil se Brøndby IF vinde! Og nej, det gør dem ikke til ballademagere, men når vores egne ledere har travlt med at fordømme dem, som værende ikke ægte fans, hvordan skal vi så nogensinde ændre den negative medietrend? Man må indse, at grupperinger dannes på baggrund af forskellige indflydelser og tidens trend er, om klubben, kontrollen eller politiet vil det eller ej, ikke gule fodboldtrøjer. Det skal ikke være et parameter for at sætte folk i bås!

Kom lidt væk fra emnet og alligevel ikke. Når fans reagerer negativt er det af bekymring. Vi vil vinde. Vi har været oppe at spise kirsebær med de store. Kvarfinalenederlag til hhv. FC Porto og CD Tenerife, samt det notoriske semifinalenederlag til AS Roma i en periode på ti år lærte os vindermentalitet. Fodbold er ikke blevet lettere med årene, men det smerter, når vi taber til upåagtede hold, som NK Osijek og et polsk hold, som jeg faktisk ikke kan huske navnet på. Vi vil sammenligne os med nationer, som Belgien og Holland, men vi formår ikke engang, "bare" at skille os væsentligt ud på hjemmeplan. Vi vil ikke længere ned, end et niveau på den europæiske mellemklasse. Vi føler bare, at det er den vej det går og derfor er vi bitre. Vi vil det bedste og vores bitre attituder, der når alt kommer til alt ikke er værre end man gør dem til, er, tro det eller ej, et udtryk for kærlighed til klubben. Intet andet.

Et efterår i forårets grumme skygge

Selvom glæden og optimismen er ved at indfinde sig på Vestegnen igen, sørger Henrik Andersen for, at holde den småbitre linie for 2ML. Et forår som det i år 2001 kan ikke bare glemmes.

Husker du den legendariske Preben Lagerborn? Det gør jeg heller ikke, men jf. de gamle nisser, der evigt og altid skal fortælle os unge(?) om fortidens store bedrifter kunne han score hovedstøds mål fra midterlinien og se godt ud i en stramt-siddende fimsegul trøje. Det sidste er måske ikke helt rigtigt, men på den anden side; det var det første måske heller ikke. Når Jørgen Leth sidder til Tour de France og fortæller om fortidens store ryttere, lyder det jo som om, at Coppi, Merckx, Ocana og Jørgen V Pedersen var så talentfulde, at de ville kunne køre fra Ullrich, Armstrong og Rolf Sørensen - uden at være dopede. Hvem tror seriøst på det (og ingen Rolf Sørensen jokes, tak.....heller ikke Jørgen V Pedersen jokes - red.)? Tidligere tiders præstationer bliver ofte urimeligt sammenligningsgrundlag for nuværende præstationer. Om det er fair er svært at svare på, men i hvert fald bliver meget skidt og kanel sorteret fra, når man mindes legendariske sæsoner. Sæsonen 1994/95 var en rimelig fornuftig sæson, så vidt vi nostalgikere husker. Ingen trofæer, hvilket ellers var håbet efter sejr i pokalturneringen året før, men en andenplads i ligaen og med i kampen om guld til de sidste par spillerunder. Nederlag i Manegen gav mesterskabet til Aalborg (der vandt over aarhus). Efter kampen strømmede tusindvis af Brøndby-fans tilbage til forstæderne og Brøndby Stadion for at hylde spillerne. "Vi er de sande mestre", hørtes alle steder, hvor Brøndby-fans kom frem. Vi havde vundet sølv.

Den store forskel

Juni 2001 og en sæson afsluttes med et

pinligt nederlag i Manegen og derefter en nærmest ligegyldig sejr over Viborg FF (mediernes favorit til mesterskabet tre måneder tidligere). Sølv er i hus. Ingen sejrsfest, kun hængemuler omkranser stadion. Per Bjerregaard og en DBU-repræsentant forsøger at peppe sølvglansen op med entusiastisk speak, men det preller af. Vi hopper ikke på den. Det gør Doktoren nok heller ikke selv. Det var guld det vi gik efter, men hele foråret havde været en ørkenvandring. En helt igennem ligegyldig sæson, med kun en håndfuld opmuntrende indsatser, primært centreret omkring august og september, var forbi. En sæson, hvor det lykkedes os, at tabe samtlige tre kampe mod arvefjenderne fra Cirkusarenaen. Øøøhhmm...faktisk nogenlunde samme facit, som sæsonen 1994/95 - en rimelig successsæson - bragte med sig. Spillede vi bedre dengang? Ikke offensivt, selvom profiler som Bo Hansen, Mark Strudal og Thomas Thøgersen da scorede en god sjat mål. Rieper, Høgh (der rykkede til de senere mestre i vinterpausen), Eggen og Risager var markante profiler i forsvaret. Gode spillere, men groft sagt opnåede de den sæson lige så meget - eller lidt - som truppen anno 2000/01 opnåede. Sølv, hvilket her på Vestegnen ikke er prangende, her tre år efter vores seneste mesterskab. Om ti år vil vi måske glæde os, men ikke nu. Forskellen på de to sæsoner er lysende klar. Dengang var vi på vej op. Fyringen af Morten Olsen i 1992 medførte samtidig en historisk ringe placering som blot nummer syv. De næste sæsoner, der også stod i skyggen af de økonomiske skrammer efter Interbank-affæren, var hårdt arbejde. Pokaltriumfen i 1994 var den første frugt, der kunne plukkes af, at ballerne var blevet klempt sammen. 1995-sølv var en svipser, som alligevel blev taget med ro, for vi var på vej mod målet. De næste tre sæsoner høstede vi en mesterskabstrippel og en pokaltriumf mere. Nu? Ja, den netop

Kommentar

afsluttede sæson viste ikke ligefrem, at vi skulle være et hold på vej mod større ting. Snarere det modsatte. Muligt, at de to sæsoner spille- og resultatmæssigt kunne minde om hinanden, men glæden og troen var uendelig langt fra hinanden.

Nogen ansvarlige?

Hånden op; hvem har fundet vores spil særligt inspirerende under Hareides ledelse? Heller ikke mig. Det første halvår startede med et jammerligt nederlag til Esbjerg fB (ja, ja, efter Smith's tragiske bilulykke, men alligevel). Derefter tabte vi ikke de næste otte-ni kampe i Superligaen, men til gengæld spillede vi uinspireret og usammenhængende. Da først mesterskabskampen spidsede til og ballerne skulle klemmes sammen, klemte vi så hårdt, at nosserne kom i vejen, så dem havde vi ikke, da vi havde allermest brug for dem. Ja, jeg ved det. Det minder umiskendeligt meget om situationen, som vi oplevede i foråret 2001 også. Før sæson-

"Psycho" godt fra start denne sæson

ens sidste kamp mod Viborg FF verserede rygterne da allerede også. Åge Hareide var på vej ud på røv og albuer. Hele auraen omkring Brøndby IF havde nået lavdepunkt, ikke set lige i godt ti år. Kunne Hareide bebrejdes for dette? Spillet havde ikke udviklet sig i positiv retning i atten måneder, så uden skyld var manden bestemt ikke. Nu kører vi for fuld damp i den nye sæson (gør vi? - red.), men er det bare lidt startheld og -optimisme, der slører for vores styrke eller mangel på samme. Eller er vi virkelig mesterskabskandidater blot to måneder efter, at vi lignede midterplaceringsmateriale? Ledelsens udmeldinger hjalp heller ikke på den negative stemning. Peter Schmeichel, Allan Nielsen, Mads Jørgensen og Martin Albrechtsen skulle forstærke os, med Schmeichel i en befriende og PR-givende ledelsesfunktion. Ikke at jeg er den store tilhænger af Schmeichel's arrogance, som i en virksomhedsledelses henseende er påtaget og ubegrundet, men manden har kontakter og kan sælge billetter. Og vindermentaliteten kan man ikke tage fra ham. Den mand er mange millioner værd! Han blev dog grådig (men hvem havde ikke været det), fordi han har klemmt fingrene hos Hvidovre IF og skred til Aston Villa i stedet. I de næste par år bliver han efter sigende boende i England, da konen er påbegyndt en uddannelse. Mads Jørgensen kom ind og det har ingen vist fortrudt, men at klubben delvist selvforskyldt gennem udtalelser og uforskyldt gennem rygter, fik kørt det store modtræk til fck i stilling, betød en hård landing, da det gik op for alle, at der var mere luft end realiteter. Man har uden tvivl forsøgt nogle givtige skaktræk i sommerens løb, men et skaktræk er først gældende i det øjeblik man slipper brikken og det jorde ledelsen kun i tilfældet Mads Jørgensen. Nå ja, og Peter Degn, men den fireårige kontrakt må betyde, at man skal bruge to år på, at få ham ned i kampvægt, samt finde ud af, at fodbold ikke spilles med jetoner.

Nuvel, jeg accepterer og glæder mig over, at vores ledelse ikke hopper og danser i bar mave og med tårer i øjenkrogene hver gang en eller anden tilfældig med et Kodak-

Kommentar

kamera slentrer forbi, men derfor kunne det være sundt at stikke fingeren i jorden og indrømme, at materialet og økonomien p.t. ikke er til det store.

Fans og ledelse uden bindeled

Jeg ved ikke hvor bristen er opstået mellem fans og ledelse, men nu vi er ved Per Bjerregaard, så klædte det ham rigtig dårligt, at udtale sig som han gjorde efter Silkeborg-affæren. Tydeligvis glade Brøndby-fans blev jagtet ud af Silkeborg Stadion af politiet med knipler og hunde. En halv times privatoptagelser fra kampen afslører, at en kontrollør et minut før kampens afslutning kommer med følgende udtalelse til kameramanden: *"Du skal væk herfra. Der bliver ballade om lidt. Politiet sætter hundene ind"*. Samtidig ser man flokken af syngende Brøndby-fans! Intet optræk til ballade. Hundene ryger ind på banen lige som kampen fløjtes af. Jeg siger ikke, at der ikke var provokerende elementer imellem, men når tendensen er at skære alle over én kam, så var hovedparten af de forurettede normale Brøndby-fans, der brugte femten minutter på at juble over en - håbede vi - mesterskabsvigtig sejr. At disse fans bliver kaldt "ikke rigtige Brøndby-fans" af Per Bjerregaard er forkasteligt. Hvad med lidt kredit engang imellem? Hvad med en tro på fansenes historie? Og ikke mindst, hvad med lidt omtanke før man udtaler sig. En kommentar som *"Det kan jeg ikke kommentere på lige nu, før jeg har hørt/set hvad der er sket"*, havde nok været mindre fordomsbegrænsende. At døren til omklædningsrummet ugen forinden mod Lyngby var blevet sparket ind af vrede fans, havde nok sat en skræk i klubbens ledere. Sådant noget er aldrig sket på Vestegnen og burde heller aldrig ske! Det er at gå et skridt for langt, hvilket råbene "Hareide Raus" ikke kan siges at have været. Det kaldes ytringsfrihed, men var åbenbart ilde set. Man har dog et problem, når fansenes bindeled til ledelsen - Emil Bakkendorff - evigt og altid har den sure mine på, når han ser en fan, supporter, alm. tilskuer etc. På kontrollørfronten er man også blevet forskrækket, af det der skete pro-Lyngby. Så meget, at

man troede på, at en skizofren person, der udgav sig for at være 13 fanggrupperinger, ville demonstrere mod Hareide. Så meget at den afsluttende kamp mod Viborg FF bød på massiv politikontrol - cirka 100 kampklædte venner - udgjorde en skummel kulisse mod et hold der medbragte nul(!) fans. Skizofreni må være kodeordet her, for selv vores eget kontrollørkorps og medierne troede på det. Ingen grund til at stole lidt på de meldinger som kom fra de forskellige fanggrupperinger og som enslydende lød "Hvad fanden snakker han [Dr Drue] om?".

Tingene er ved at falde på plads

Nu er sæsonen startet godt og så går det lettere med idyllen. Faktisk burde jeg skrue ned for den aggressive stil, men slutningen på foråret kunne ikke bare passere uden galde. Klubben har med deres "US Line" markeret (og fattet), at der findes souveniralternativer, der ikke behøves at være gule og blå, påklistede med Codan-logoer og som udtrykker stil. Tak for det, hvis den almindelige fan tager tøjstilen til sig (please do - red.). På banen er vi nået så langt, at vi kan konstatere, at Krille Nordin er midtbanemand, at Jonson har astma, når det ikke kører godt, at Psycho kan, hvis han gider og at Kenneth Rasmussen stadig er den mest ligegyldige spiller, der har haft kontrakt med klubben så længe, som han har. Den nye Vilfort? Fornærm ikke Kongen! Nogen vil så mene, at Nielsen er lige så slem. Jeg vil gerne tro på ham og indtil videre er det kørt nogenlunde, men vi er heller ikke blevet presset ynderligt...udover mod PSV Eindhoven og Aberdeen og der gik det jo...nåh, den ignorerer vi.

Ovennævnte er skrevet før kampen mod Lyngby og hvis vi ikke har vundet den (host, host - red.), så er alt som det plejer at være. Lyngby rykker ned og vi plejer at tabe et par kampe til nedrykkerne. Forresten, vil nogen forklare mig, hvorfor de kalder sig selv "De Kongeblå", når de spiller i babyblå cykeltrøjer? På den anden side spiller pse jo i lortehvid, så deeeet. Må hellere stoppe her.

Et skud udefra

Morfar præsenterer her en lille ond anekdote om fodbold-rivaliseringen i Dublin...

Nedenstående er sakset fra Red Inc. – et uafhængigt Shelbourne-fanzine. Det skal lige pointeres at "The Reds" er Shelbourne, og "Bohs" er Bohemians. De er begge fra Dublin, og hader hinanden for et godt ord!

"Regular readers will know how much we appreciate skillful, honest attacking players. You will also know, that one of our former "players", Donal Broughan, possessed none of these characteristics. This dirty fucker came to the Reds from Bohs, signed by his mentor, Eamonn Gregg. You can probably already see, where this story is going.

Anaway, Broughan made his debut for the Reds in a pre-season friendly in '94 vs. Tottenham. At that game I happened to be acting as a steward to help out the Club. It

was also the game, that Jürgen Klinsman made his debut for Spurs, so there was quite a large crowd in Tolka. Prior to this game Broughan had committed appealing acts of atrocity in games against the reds, as Mark Rutherford will testify.

At some point in this game Broughan went in for a challenge and came out worst. The Order of Malta First Aiders were called, and it appeared, that Broughan was quite hurt. The stretcher was called for, and as he was approaching the tunnel, I was able to see the agony on his face. It was a truly memorable moment, and I couldn't resist taunting him with: "Now you know, how it feels, wanker." He stopped screaming and looked up to see a smug grin spread across my face. Marvellous."

Jeg må indrømme, at det nok ville være nogenlunde sådan, jeg ville have det hvis Brøndby IF havde skrevet kontrakt med B S Nielsen eller Jan Michaelsen.

Shels store dag – næsten

Webmaster Brian Hand fra Dublin fortæller om en af de større dage i livet som Shelbourne-fan. En dag, der dog ikke endte som et andet eventyr, men som i hvert fald understreger, at Brøndby IF næppe skal regne med, at irerne bliver en let opgave. Slet ikke med tanke på, at de også sidste sæson havde udmærket fat i norske Rosenborg.

I 1998 trak Shelbourne Glasgow Rangers i UEFA Cup'en, med hjemmefordel i første kamp. Da et andet Dublin-hold, St Patricks, havde trukket Glasgow Celtic og denne kamp skulle spilles i Dublin på samme tid som vores, blev det besluttet, at Shels skulle spille deres hjemmekamp i udlandet, for at undgå vold mellem Celtic- og Rangers-fans. Vores "hjemmekamp" blev fastlagt til Prenton Park, Tranmere Rovers bane, nær Liverpool. Da det var rimelig billigt at tage turen til Prenton Park, tog en massiv portion Shelbourne-fans turen over til England. Klubben arrangerede, at vi kunne spendere dagen i walisiske Rhyl, for at holde Rangers' fans væk fra os. Dagen

gik med at gå fra pub til pub, hvilket ikke var så dyrt, som det lyder. En *pint* kostede kun £1. Turen i bus til stadion bød på historier om, at Rangers fans havde angrebet vores spillerbus, men det viste sig, at det kun var nogle få sten, er var blevet kastet.

Fra 3-0 til 3-5!

Uden for stadion kunne vi ikke komme af bussen, fordi de Rangers-fans, der var blevet nægtet adgang, var på vej imod os. Vi kom først af, da disse var blevet ført væk. Da vi endelig kom af og stod i kø uden for hørte vi scoringsjubel. Vi tænkte "Bollox!", da vi troede at vi var kommet bagud, men en steward kom løbende og fortalte os, at det var os der havde scoret. Vi gik amok i jubel uden for stadion. Da vi kom ind var atmosfæren helt elektrisk. Der var flere Rangers-fans, men vi overdøvede dem. Til vores store glæde og chock kom vi foran 3-0 via mål fra Porrini (selvmål), Rutherford og Morely.

På dette tidspunkt virkede det ikke som om noget ødelægge vores dag, men et par dumme "håndbolde" og skummelt forsvarsspil

senere...var vi pludselig nede med 3-5. Efter kampen tog ind på John Aldridge's bar i Prenton Park for at få noget føde og øl.

Efter den score, tabte Shels returopgøret til Rangers med 0-2 på Ibrox. Et tidligt og et sent mål sikrede et samlet nederlag på 3-7.

Konkurrencer

FIND PÅ EN TANKEBOBBEL

(selvom han ikke er den store
tænder!)

Vind 2 fadøl på Hovsa, ved at maile os (se kolofonen side 2), hvis du kan komme med det bedste forslag til hvad Tobias Grahn tænker på billedet (ikke meget, vi ved det – red.)

Det er da for sygt!

Der er faktisk nogle, der tror på det – at der er en dybere mening med det fordrukne sludder, der kommer ud af det, når man bytter om på bogstaverne i sit navn. Jeg selv skulle, ifølge teorien om numerologi (vist nok, and who cares?) kunne identificere med KGB-haren Per. Og en af dette fanzines udmærkede arbejdskræfter, Henrik Andersen, der også stod bag det hårdt savnede website allehaderos.dk, skulle kunne nikke genkendende til en undertrykt tilværelse som "Handsken Irene". Medmindre man er så hårdt plaget af eftervirkningerne af efterskolens overflod af lightergas, at man rent faktisk tror på sådan noget, så er der i det mindste et godt grin i legen. Se her, hvordan Brøndbys hold ville tage sig ud i anagrammernes verden:

VIND
ØL
!!!

1. Gorm Skohegn
2. Hamsteren Knussen
3. – (Stirrer din kno?)
4. Elin Snerpe
5. Natononnen Haj-das
6. Larven Annal-Jens
7. Mrs. Midnat-hit
8. Ida Madagurk
9. Gnomsvansen Sus
10. Merete Spand
11. Nik Ali Franz
12. Naomi Snotsjat
13. Bror Aroma
14. Jørn med gassen
15. Ben Agerbrug
16. Per Kragescanner
17. R. Skøgehorn
18. Sir Laila Sauerbuuks
19. Per Netged
20. Snerre S. Sumadans
21. Nik Knejslem
22. Micha Jobgrej
23. Spraglede Toft
24. Rudolph Tismand
25. Lene Analsol
26. Lasse Ren Ørn
27. Nar Kennelhest
28. -
29. Lis Charmebrie
30. Jes M. Drik

Hvad med, at undertegnede (**Ghab Perker**), som en ydmyg tak for udlånet af spalteplass, **udlodder en rask fadøl** på Hovsa til den første, der kan finde mig og aflevere en seddel med de rigtige navne på følgende Brøndbylegender:

- Ernst Benhest Inc.
- Elmer T Pløre
- Tim Flovkir
- Alice Sneluns
- Las Lerspurt
- Adolf Ariebyr
- Tis Hessianranch
- Michel Crepehest
- Aben Jern-Jens, ...og selvfølgelig...
- Karl Dartmus

Hvor er vores Brøndby blevet af?

Søren Jensen havde en lige så dårlig søndag eftermiddag i Lyngby om alle os andre.

Disse strofer er sunget med et glimt i øjet til de første kampe i indeværende sæson (sammen med "What the fuck is going on" – red.). Modsat i foråret er drengene virkelig gået til den og har vist hvem, der bestemmer på Vilfort Park. I Lyngby fik vi så nogle af de gamle 'dyder' at se igen. Masser af fejlaf-leveringer og forsvarskiks samt manglende skarphed foran kassen. Og så er det mild-est talt uheldigt, at vi er nødt til at have én af vores egne til at mandsopdække Ken-neth Rasmussen, hvis han ikke skal lave ulykker. Tilsat lidt regn og blæst var der kort sagt tale om en rigtig latterlig søndag. I skarp kontrast ligger i hukommelsen minder om 1-7 kampen i Silkeborg for præcist et år tilbage. Vi lammetævede dem i et vejr, der ville kunne gøre selv Jørgen Leth mundlam, i et forsøg på at beskrive det symbolske heri.

Hvorfor er det hele bare så ufedt i Lyngby? Lortestadion, lortefans, lorte hold og ja, lorten over dem alle: Tobias Grahn. Jeg giver en fadbamse til den første, der laver et banner med hans navn efterfulgt af hans telefonnummer. Og Milton fortjener sgu også en udbragt pizza eller to, når han kan tillade de provokationer denne, tilsyneladende hjernedøde, svensker lavede til Brøndby IF's fanskare efter sin scoring.

I øvrigt mødte vi gravhunden Schäfer på stadion. Han er da en kedelig fætter. Kunne åbenbart ikke se det sjove i vores tilråb (han grinte sgu da – red.). Skal vi gætte på, at Brøndby IF kun fik 1 bold i aftenens Onside? Alle hader os – hva' fa'en gør det!

Havde for gud ved hvilken gang lovet mig selv, at jeg ikke ville læse avis dagen efter nederlaget. Det kunne jeg ikke holde. Til gengæld kunne jeg så læse, at Farum er

ved at købe Lyngby. Og hvad skal man så mene om det. Tjaah, på den ene side forstår man da godt, at de få Lyngby-fans er frustrerede (tør slet ikke tænke på hvad der ville være sket hvis det havde været Brøndby IF, Hareide-demo'en *in mente*). Hvem har lyst til at ryge under super pampers Brixtofte's vinger? Jeg vil ikke gå dybere i hvad jeg mener om denne mand, af frygt for injurieanklager. Lad mig nøjes med at fastslå, at han er en nar (vi har din indkaldelse til første retsmøde – red.).

På den anden side; Hvad havde vi forventet? Lyngby-ejer Jørn Terkelsen er da heller intet andet end en pengerytter og han gik sgu ikke ind i den klub pga af et glødende fodboldhjerter, men udelukkende fordi, at han selv havde penge investeret i et par af spillerne. Det nyner bare ikke noget at stille op med et Poul Hansen-agtigt tudefjæs. Sådan er fodbold i dag og har man ikke fattet det, er man selv ude om det. Nu har Lyngby i så mange år ligget med røven i vandskorpen så chokket må da være til at overse. Selvom ingen, efter at have læst disse ord, bør være i tvivl om, hvor min sympati for Lyngby ligger, vil jeg nu stadig hævde, at det er en trist udvikling. På længere sigt skal Brøndby IF jo have nogen at spille imod og helst nogen, der kan bare en lille smule, hvis vi skal nå noget internationalt.

Nå, det gælder vel om at tænke positivt, og skulle det gå således, at Farum snupper Lyngbys Superligaplads ser jeg personligt 4 lyspunkter:

- Farum Boldklub bliver ikke ovære at hade
- Brøndby IF bliver eneforhandler af 'Lyngby-pølsen'
- Tobias Grahn er forhåbentligt tabt for dansk fodbold
- På Farum Park kan man købe snaps

Hvem sniffer lim??

2ML's co-redaktør Jens Jam Rasmussen, alias en beboer og Brøndby-fan fra København N. stiller det nødvendige spørgsmål.

I fuckernes snæversynede "vi er så storby-smarte" øjne er der ingen grænser for hvor galt tingene står til i Brøndby og andetsteds på den almægtige Vestegn. I København er der åbenbart for fedt for os alle sammen, hvilket til stadighed bliver sværere og sværere for mig at forstå. Måske fordi jeg bor i

Københavns kommune?? Se – og læs – dette ovenstående foto, som just er taget her to minutter i deadline. Skiltet hænger på hoveddøren til min opgang, samt i samtlige fire blokke rundt om vor (heldigvis aflåste) gård. En gård som samtidig deler to forskellige postnumre, mit eget 2200 København N og 2400 København NV.

I begge tilfælde altså i Københavns f**king kommune!

Skiltet, som er sat op for et par måneder siden, bekræfter mig nu ganske vel eftersom det er skide træls at have narkomaner & drankere til at stå og skændes og slås lige nedenfor min lejlighed hvor jeg også har mit firmakontor. Særligt er vi ramte i vor blok, fordi vi har herberget

"Mændenes Hjem" liggende fire opgange herfra – og "Mejeriet" nede i stuen er

nærmeste øl butik. Desuden har bumserne en gang smidt kanyler ind i et buskads, som nogle af gårdens unger var lige ved at få fingrene i, og damen i stuelejligheden lige overfor herberget har måtte opsige sit lejemål på grund af brutalt bumseri – og narkohandel - lige foran hendes vindue.

Jeg har fandeme aldrig læst et sådant skilt på Vestegnen!! Siger ikke at de ikke findes, endsige aldrig er blevet sat op, men dette her er jo smartrøvs coole København... eller hvad??

Så hvem sniffer lim?? Jeg spør'r bare...

Som den kvikke læser nu slutteligt vil spørge det: "Hvorfor fanden flytter jeg så ikke fluks ud på Vestegnen??" Er bestemt også planen, men af en eller anden "uforklarlig" årsag er det faktisk forbandet billigt at bo her og tilsvarende dyrt på Vestegnen.

Nogen der ser nok en sammen-

hæng, her?? Jvf. i øvrigt de i som-meren offentlig-gjorte tal over gennemsnits indkomsten i Danmark. Blandt andet kunne man her notere sig, at fucker kerneområder som just omtalte Nørrebro og Ydre Nørrebro lå langt under eksempelvis Brøndby og Glostrup. Så, skal denne lim diskussion afsluttes på fornuftig og logisk vis må det være at samtlige tuber proppes i kæften på de latterlige lystløgnere i hvide trøjer!!

Supporting Aberdeen in the new century

Dereck Murray, skribent på Aberdeen-fanzinet "10 Men Went To Mow" (www.10mwtm.co.uk) filosoferer over tilværelsen som fan af en klub, der for 17-18 år siden var på toppen af Europa, men i dag lever en anonym tilværelse i den forkerte ende af den skotske Premier League. En dansker har dog givet optimismen tilbage og en afstemning på en af de mange Aberdeen-hjemmesider afslører, at hele 96% mener at Ebbe Skovdahl har gjort et godt job...

Aberdeen er en by med 250.000 indbyggere beliggende ved kysten ud til Nordsøen. Det er en smuk granitby, berømt for fiskeri, landbrug, uddannelsessteder og forskning. Men hvad der virkelig gør vores by verdenskendt er, at den er hjemmet for det bedste fodboldhold i verden, Aberdeen FC.

Man ville ikke rigtig vide det, medmindre man havde været her. Uanset hvordan holdet spiller har det en vital og essentiel fordel. Det er vores lokale hold og det repræsenterer ikke alene Aberdeen, men hele den nordøstlige region af Skotland.

Det er særligt vigtigt i relation til Skotland og skotsk fodbold. Aberdeen FC repræsenterer os mod resten af Skotland. Vi i Nordøst er en minoritet i landet og afstanden mellem os og majoriteten af det skotske folk (i det centrale bælte mellem Edinburgh og Glasgow) betyder, at vi er forskellige fra dem.

Olie, vækst og vild finalesejr

Skotsk fodbolds historie er baseret på det overbefolkede område, det centrale bælte. På grund af nogle af holdenes nære beliggenhed i forhold til hinanden skal der være en forskel på dem og i vores land er det blevet religion. Heldigvis er dette ikke længere et så stort et parameter, bortset fra *the gruesome twosome*, Rangers og Celtic. De repræsenterer stadig det religiøse ævl. Derimod repræsenterer vores hold vores område, vores kultur og os.

Aberdeen FC blev stiftet i 1903, som et resultat af en sammensmeltning af tre klubber fra byen. I mange år var vores historie uophidsende. Altid med i toppen, vandt et trofæ engang imellem, men gjorde aldrig et seriøst forsøg på at true dominansen fra klubberne i det centrale bælt. Det var lige indtil noget komplet uforventet skete. Nordsøolie (ikke det drikbare - red.) blev opdaget og undersøgelsen og produktionen af den britiske sektor blev kontrolleret fra Aberdeen. Dette betød at Aberdeen groede meget hurtigt og tiltrak mange arbejdere til området, inklusiv mange englændere, nordmænd, hollændere og danskere. Denne vækst resulterede i en vækst i tilliden til byen og dens fodboldhold.

Pludselig begyndte vores hold at vinde turneringer på regulær basis. Vi ansatte alex ferguson (nuværende Scum Utd manager) til at træne holdet. Succes avlede succes og det kulminerede med at vores hold vandt Europa Cup'en for pokalvindere i 1983. For et lille hold fra en af Europa's mindre lande var dette en fantastisk præstation og en vi er ekstremt stolte af. Vi slog Bayern München (men hvem har ikke det – red.) i kvartfinalerne og mægtige Real Madrid i finalen. Det var helt klart en speciel kamp, der blev spillet i Göteborg. David mod Goliath. For at holde det til historien vandt David. Dette var en kamp, måske den eneste kamp, hvor resultatet ikke gjorde så meget. Bare det at være med var det virkelig kick. Vi var i en Europa Cup-finale mod det største hold i Europa. Det var forbavsende og at vinde var helt fantastisk.

I denne periode i historien, *the Fergie era*, efter alex ferguson, plejede vores hold ofte at rejse til Glasgow og slå både Celtic og Rangers på regulær basis. De plejede begge, at komme til Aberdeen for deres årlige udklassering. Et mildt sagt magisk tid. Vi plejede at forvente at slå dem og gjorde det også. Kunne de lide det? Det kunne de ikke og disse kampe var fantastiske slag, hvor Glasgow-holdene og deres fans prøvede at komme overens med det faktum, at de ikke alene blev udfordret men også slået af et hold væk fra deres område. De hadede det. Vi elskede det.

Skovdahl-æraen

Over de seneste ti år har der været en langsom nedgang i vores held. En række dårlige managere og spildte penge på ringe spillere har betydet, at vi på det seneste er dumpet tilbage en før-Fergie status. Desværre har den øgede eksponering af fodbold resulteret i, at Celtic og Rangers er blevet mere dominerende, mere magtfulde og har flere penge end resten.

Med tanke på, at plejede at nyde at slå dem på regulær basis, med vores

kulturgrundlag, deres religiøse ævl og deres størrelse, til nu at være i en position, hvor vi ofte får klø er så hårdt. Tingene er blevet så slemme de seneste år, at vi ligefrem har måtte slås for at undgå nedrykning. Ingen penge og overbetalte gamle professionelle spillere, uden motivation. Klubben blev nødt til at gøre noget, for at ændre situationen. Efter at have søgt Europa tyndt for managers med de rette indstillinger fik man fat på Ebbe Skovdahl, der havde taget Brøndby IF fra en lignende position (Hmmm.... – red.) til at blive det bedste hold i Danmark. Jeres tab er vores gevinst. (Den kan vel diskuteres igen - red.)

Ebbe havde et stort job at tage fat på. Hans første to år har været et spørgsmål om, at komme af med de spillere, der ikke var gode nok til klubben. Efter som vi ingen penge havde, har han været nødt til at miste et stort antal spillere uden at få

mange ind i retur. Tingene ser dog lysere ud nu med en række meget dygtige unge spillere, der nu spiller Ebbe's system og nogle erfarne spillere, der kommer ind og hjælper talenterne.

Langsomt ser tingene ud til at blive bedre og Ebbe ser ud til at ligge en bund for en succesfuld periode, ligesom han tidligere har gjort i København (sic). Det står i hvert fald klart, at alle vores fingre, i det nordøstlige Skotland, er krydset for at holdet igen kan gøre os stolte og se Nordøst give det centrale bælte de regulære røvfulde, som de fortjener.

Bedste hilsener til alle Brøndby-fans fra den anden side af Nordsøen, i det nordøstlige Skotland, fra alle Aberdeen-fans.

"ALLE HADER OS" – en bog

Læs på www.allehaderos.dk

Red Final – Aberdeens trængsler

For atten år siden spillede Aberdeen Football Club finale i Europa Cup'en for pokalvindere mod mægtige Real Madrid. Chris Crichton (eller "Pissed-off Merkie" som han kalder sig selv) kigger lidt på årene som Aberdeen-fan...

Som regnede silede ned denne aften i Göteborg, passede det bedre til de kedelige omgivelser i det nordøstlige Skotland, end den uforlignelige og umulige sportsbegivenhed der var i vente. Men det skete – *the Dons*, der senere det år blev kronet som kontinentets ultimative Super Cup mestre ved at slå mesterholdsvinderne fra Hamburger SV og vandt *France Football's* "årets hold", vandt en fuldt fortjent sejr på mål af den lokale knægt John Hewitt i forlænget spilletid.

Tiderne skifter

Tilbage til 11. Maj 1983 var der knap tykkelsen af et stykke cigaretpapir imellem Aberdeen og Real Madrid. I dag er fodbold anderledes og de to er separeret af kæmpe forskel på størrelse med Marlboro Land selv. Mens man afslappet smider en rekordtransfersum på 600 millioner kroner ud på verdens bedste fodboldspiller, tilsynsladende velvidende, at man i processen er ved at udligne Den Tredje Verdens gæld, lusker andre rundt i rodekældererne på udkig efter et tilbud, velvidende at der ikke engang er råd til mellemgode spillere – Aberdeen sikrede sig fornyligt sin første spiller, på fri transfer, i over 1½ år, i en periode hvor hele nitten spillere har forladt klubben. Jeg vil være overrasket, hvis der overhovedet er en eneste tilbage på Pittodrie, som den gennemsnitlige dansker har hørt om. Der er næsten helt sikkert nogle stykker, som end ikke Ebbe Skovdahl er så bekendt med – af de 23 tilbage i truppen er 12 af dem under 21 år. Selv Skotland's landsholdsspillere

Eoin Jess, hvis sublime talent så længe har givet holdet en smule styrke, er fløjet fra reden, dog ikke uden at rette skytset mod ledelsen da han smuttede. Temmelig ironisk, at en spiller som har arbejdet hele sin karriere under prædikatet "uambitiøs og doven" (i Skotland blev det betragtet som en fiasko, at Jess, to gange "Young Player of the Year", blev hos hans barndomsklub til han var tredive) skulle forlade Aberdeen og beskyldte klubben for præcis de samme ting. Og særligt smertefuldt var hans nye destination – Bradford City, nedrykker fra den engelske Premier League. Det var den klareste indikation indtil da, at AFC var på vej mod ingenting. Hvor tiderne dog har ændret sig.

Succes-epoke med sir alex

Man siger, at succes ikke kommer i løbet af en nat. Indbrudstyre vil måske være uenige, men i sport er det generelt rigtigt. Relativt, for Aberdeen FC's rutchetur har været ganske bemærkelsesværdig: fra ukendt, til bedst i Europa, til værst i Europa, på mindre tid end det tager at modne en god whisky. Og nu vi er ved det – at se holdet spillet nu til dags er nok til at få enhver ud i alkoholisbrug! I 1976, godt et kvart århundred siden, havde *the Dons*, på trods af at have spillet i den bedste division i over halvfjerds år, vundet i alt fire trofæer: to skotske cup'er, en ligacup og mesterskabet i 1954/55. Da alex ferguson (ja, han havde andre jobs før han tog til manchester) overraskende blev valgt som manager i sommeren 1978, steg solen op over Pittodrie til den største æra vi nogensinde vil se. Da han forlod os i november 1986 havde han vundet tre mesterskaber, fire skotske cup'er og en ligacup, ligesom de europæiske succeser – opnået med et mandskab bestående udelukkende af skotter, inklusiv spillere som Willie Miller, Alex McLeish, Jim Leighton og Gordon Strachan. Og alligevel,

Fokus

efter holdet lidt efter lidt var blevet splittet op, fandt Aberdeen sig ni år senere i en tæt play-off kamp (som blev vundet) for at undgå deres første nedrykning nogensinde. Siden da har det været den naturlige ting, at vi har flirtet med katastrofen. Efter en katastrofal start på Ebbe-æraen, der så os udstillet som det værste hold på kontinentet, efter at have tabt vores første seks kampe med tilsammen 0-18, sluttede vi senere i bunden af ligaen, men dog sparet for endnu en play-off kamp pga den ringe stadionstandard hos holdene i divisionen under. Europæiske turneringer har budt på nederlag til Bohemians Dublin, Zalgiris Vilnius, Skonto Riga og, ja, Skovdahl's Brøndby (bastards!). Tingene er blevet så slemme, at AFC's merchandiseafdeling, en konstant flovmand (det minder mig om et eller andet...nå, glem det – red.), udsendte en speciel t-shirt, der hyldede at klubben havde nået *semifinalen* i Liga Cup'en år 2000.

"Ikke så værst endda"

I de fleste dele af verden ville en nedtur som denne være en komplet katastrofe. I 1984 sluttede Aberdeen's flotte forsvar af Europa Cup'en for pokalvindere i semifinalen, af en dommer, der meget senere viste sig, at være blevet bestukket af FC Porto, og pokalen overgik til ingen andre end Juventus. Kan du forestille dig dem ende op i nedrykningskamp i Serie A? Jeg tvivler. At man har tilladt det at ske for *the Dons* er måske på grund den unikke natur hos Aberdonians. Spørg en Aberdonian hvordan han har det og du vil få et standardsvar: "Nae bad". Træk en kanin ud af hans hat for øjnene af ham og han vil sige "Nae bad". Løb tre kilometer, baglæns, op ad bakke, på dine hænder og han vil sige "Nae bad". Vind Europa Cup'en for pokalvindere? Nae bad. Aberdonians forventer så meget, at tingene skal være dårlige, at de de ikke værd at tage notits af. Det var denne kvalitet, der tillod alle dem forbundet med AFC at holde deres fødder på jorden gennem de stolte dage i firserne. Chairman Dick Donald, en stereotypisk træg skotte, skulle have sagt til Ferguson,

da tusindvis af rejsende fans forlod stadion for at male Göteborg uforglemmelig rød: "Måske havde det ikke været så dårligt, hvis vi havde tabt idag. Spillerne er en smule overstadige". Han mente det naturligvis for sjov, men alligevel er der så mange sande ord i det. Selvom de tusindvis af Dons-fans, der festede i Sverige og de tusinde flere, der var limet til fjernsynene derhjemme (der er et berømt foto taget under kampen, der viser Aberdeen's Union Street, normalt den travleste gade i byen, total øde. Bortset fra gutten, der tager billedet, naturligvis. Egentlig, hvilket rædselsfuldt job, det må have været) var overlykkelige over, at deres hold havde erobret Europa, følte man alligevel, at de nok havde overlevet, hvis de havde tabt, for bare det at nå finalen var...nae bad.

At Aberdeen vandt den dag var deres skæbne. Fodboldguderne ville helt sikkert aldrig have tilladt, at give dette eventyr en ulykkelig slutning. Men de arbejdede også utrætteligt for sejren. Lange, hårde år var blevet brugt på at kreere et sammenstøbt hold, der i de flestes tilfælde kom op gennem rækkerne på Pittodrie og dermed havde en fælles følelse over for klubben – kun tre spillere fra Ullevi-truppen havde nogensinde spillet for et andet seniorhold. Ikke de eksotiske, højtbetalte, her-i-dag-væk-i morgen scenarier, som man ser i dag. De store Alfredo Di Stefano, træner for det besejrede Madrid-hold, roste AFC til skyerne ved at skrive, at "Aberdeen har hvad penge ikke kan købe – en sjæl; en holdånd bygget i en familietradition". Desværre blev Aberdeen's unikke aktiv også senere grunden til deres nedtur.

Familieklubbernes endeligt?

For tyve år siden måske, var en stor arbejdsindsats, urokkelig selvtro og selvfølgelig et naturligt element af talent egentlig alt hvad man behøvede for at tikæmpe sig sejre over verden og hans kone. Ikke længere. Nuttede familieklubber som vores (gad vide om han mener os? – red.) bliver spist som morgenmad af det 21. århundredes fodboldpiratfisk.

Fokus

"Ubarmhjertigt" kommer ikke engang tæt på, at beskrive mig-selv-først attituden, der er nødvendig, hvis man vil have et stykke af kagen selv. Faktisk er *the Dons* blevet ofre for denne epidemi så sent som denne sommer, da topscorer Arild Stavrum solgte *ham selv* til Besiktas Istanbul, for en nydelig underskriftsbonus og en stor lønforhøjelse, uden at nogen fra Pittodrie vidste af det! Aberdeen ender på en eller anden måde altid op som *underdogs*, ofrene. Vi har ikke nosserne til andet.

Egoisme og mangel på respekt vil ikke kun klare det alene – man skal også bruge penge. Ikke at de to er aldeles urelaterede; hvis man går til potentielle sponsorer og tigger som en hund, vil man typisk kunne få penge nok til at få at penge ud af det. Det er et andet punkt, hvor AFC har fejlet. Selv i 1980'erne, da klubben var det store hit, var indkomsterne små. Aberdeen er en rig by – Europa's oliehovedstad bliver den kaldt – men så godt som ingen af de mange multinationale virksomheder i byen har nogensinde vist interesse. Nu da AFC, efter årtier af finansiel forsømmelse, er en lille forretning, er investeringer endnu mindre attraktive. Den nuværende bestyrelse overser tab på knap tre millioner kroner om MÅNEDEN.

Og gode gamle Pittodrie Stadium selv, i sympati med klubben som helhed, er nu

bare en skygge af sit gamle selv. Faktisk er det ikke rigtigt – det ser faktisk ud som sit gamle selv, hvilket er hele problemet. Dele

af hovedtribunen brændte i 1971(!). Den står stadig i dag; stadig lavet af træ. Man kan endda tydeligt se, hvilken del af tribunen, der brændte. I sin storhedstid var det revolutionerende. Pittodrie var, i 1970'erne, det første all-seater og all-covered stadion i Storbritannien (efter branden var slukket). Du vil blive tilgivet, hvis du tager til Pittodrie nu, iført trompetbukser og platformsko, for lidt har ændret sig. Det har sjældent levet op til sit navn (Pittodrie er gælisk for "gødningsbjærget"). Forstå mig ret, det er stadig et pænt, relativt komfortabelt stadion...for en lille klub.

Sidelæns=baglæns?

For at være helt ærlig, så er AFC i 2001 ret besat en joke. Det er ikke fordi vi så dårlige – sidste sæson endte vi som nummer syv ud af tolv i Premier League og vores unge spillere er uden sammenligning i landet. Det er det, at vi *var* så gode. Skotsk fodbold har altid været kørt til fordel for de to Glasgow-hold og medierne er uskammelig partiske til deres fordel. Selvom det ikke er helt så slemt, som Hærens klub i de forskellige østeuropæiske lande (under den kolde krig – red.) som fx Spartak Moskva eller Franco's promovning af Real Madrid, så føles det alligevel mafiaagtig. At Aberdeen dominerede dem [Glasgow-holdene] i firserne blev set som en fornærmelse, nærmest en forbrydelse. Som et resultat af det, er de lykkelige over vores rutsjetur. AFC bliver mere end nogen anden behandlet ondsksfuldt af Glasgow-aviserne. Mens de var desperate for at printe side op og side ned fyldt med pis, da Aberdeen var "Europa's værste hold", var tonen en helt anden, da Dundee United tolv måneder senere lå i bunden af ligaen med grinagtige TO point. Hvad tror du de skrev i aviserne? "Hvorfor er Aberdeen så dårlige?"!!! United blev på et tidspunkt set som vores "partners in crime", da de vandt ligaen i 1983 og nåede UEFA Cup finalen i

Fokus

1987, så hvis ikke aviserne løser op for deres hårde linie over for *the Dons* er jeg bange for, at vores skæbne er besejlet.

Jeg vil dog heller foretrække det, end at ære på deres side. Selvom AFC's beskedenhed, da klubben havde succes, ikke ligefrem holdt klubben på toppen i Europa, er det samme beskedenhed ved de seneste års fiaskoer, der har bibeholdt respekten på hjemmefronten. Skulle den samme række omstændigheder ske i Glasgow (gid de gjorde!), ville ingen af dem overleve. Rangers tror måske, at de er midunderlige, men burde huske på, at det nu er en øjeblikkelig status – de dage hvor der kun kunne tiltrække tre eller fire tusinde tilskuere, selvom holdet var i den øverste halvdel af tabellen og gjorde det godt i pokalturneringen, huskes klart af fans

fra andre klubber! Og selvom Celtic-fans måske påstår, at de er de bedste i verden, kan det ikke nægtes, at bare ti år tilbage, da klubben var ved at gå bankrot og havde næst brug for støtte, skulle man være heldig for at finde 10.000 af dem på Celtic Park på en lørdag (og alligevel var deres hold ikke helt så ringe, som deres bankbogs tilstand – de kvalificerede sig stadig til Europa hvert år). Sammenlign det med Pittodrie, hvor gennemsnittet i dag er rundt om 13.000. Det er kun 5.000 færre end i midt-firserne.

Rod i Europa Cup'en

Hvad det hele bunder ud i er, at selv da vi var "nae bad", var vi vel aldrig en rigtig stor klub. På en måde hader vi at blive kritiseret for, at være "faldet fra toppen", for det er kun den halve sandhed. Aberdeen udnyttede fordelene af en situation, der ikke længere eksisterer: under ledelse af den bedste manager Storbritannien nogensinde har produceret (Hmmm...Bill Shankly og Bob Paisley er altså ikke bedre, selvom de har vundet mere – red.), kunne et rigtig talentfuld kuld af lokale spillere opnå fantastiske ting. Den lille klub var ikke ude i kulden, som den er nu. Bare se på det rod, som Europa Cup'en er blevet til – da

Herfølge, ligesom Aberdeen, udlevede deres drøm og vandt Superliagen, opnåede de rettigheden til at deltage og spille mod de bedste fra de andre lande. Udover at de

ikke fik lov til det. De skulle først spille to kvalifikationsrunder, og lide den tort at tabe til Rangers, før de ellers kunne have fået lov til at spille på samme baner, som det hold, der endte som nummer fire i Spanien eller Italien! Hvad er en "lille klub" for UEFA nu til dags? Valencia! Leeds United! Lige så meget som du og jeg ville elske at se vores hold købe verdens dyreste forsvarsspiller, så kan jeg ikke se det ske i den nærmeste fremtid. (Jeg ville nok snarere sige, at det aldrig kommer til at ske – red.)

AFC er ikke gået tilbage. De er gået sidelæns, det er alt. Hvilket i sidste ende er nogenlunde den samme ting.

(Tak til Chris fra www.redfinal.com for en artikel som i vores øjne er bl.a. de absolut bedste i dette fanzines historie – red.)

Positivt, men...

Brøndby IF har startet sæsonen med flot spil og flere points end forventet(?). Men der er alligevel dryppet lidt sur væde i Lars Flanding's positive (øl) bæger.

Det er søndag på Vestegnen og fra himlen siler regnen ned over Vilfort Park. Det er et herligt syn heroppe fra den øvre del af nedre Faxe. Knap så interessant er det vist for folk på nedre Codan. Alle (undtagen Lundø?) tager flugten opad tribunen. Kaskader vælter ned og i skæret fra projektørerne ligner det et scenarie fra Godzilla. Men det er det ikke. Brøndby IF har forlængst lukket kampen og nu har man endda sendt Søren Krogh på banen. Et tegn på at man fra trænerduoen anser kampen for ovre? I hvert tilfælde er der een af de mere ihærdige Codan "jeg-savner-min-bil-som-var-det-store-patter"-gængere, der trodser himlens åbne sluser og begiver sig ned mod pølseenden for at finde sit køretøj. På vej ud overhaler manden Søren Krogh i et af dennes berømte ryk mod baglinien. Sådan ser det i hvert tilfælde ud fra min ståplads bag målet. Søren Krogh taber bolden og eftersom han har været inde i næsten 3 minutter, er han ved at være slidt. "Brugt", som en Jørgen ville sige og en anden Jørgen ville fortsætte: "En mand, der har tømt sig helt – og raketmotor!".

Stålmanden

Så er det godt vi har en kapacitet som Kenneth Rasmussen i forsvaret. Stålmanden i Brøndby IF's forsvar, for hvem opdækninger er en by i Rusland og at skille sig fornuftigt af med bolden er at prøve at ramme Lundøe midt på Codan. En helt unik forsvarsklippe. Unik, da han sværger på at flagre forvirret rundt, så langt væk han nu kan komme fra modstandernes angribere, i det håb at disse vil falde om af

nosserne på en eller anden i Brøndby IF's ledelse, end han nogen sinde har haft i en angriber og er umulig at losse ud af vores klub.

At vi spiller godt i øjeblikket imponerer mig. Mads Jørgensen, Auri, Krister og Niznik imponerer mig. Men at vi kan spille så godt med Søren Krogh og Kenneth Rasmussen i truppen er et fucking MIRAKEL! Hvorfor man ikke tager konsekvensen af at gennembruddet ikke er kommet for disse to spillere og sender dem til en anden klub, er en gåde for mig. Vi gjorde det i sin tid med Schram og Jens Madsen. De havde fået chancen. De havde vist sig ikke at være bedre end de andre – og derfor skilte man sig af med dem. Søren Krogh HAR fået chancen. Han har ikke grebet den. Lad ham komme videre. Kenneth har grebet chancen og er fast mand. Men har ALDRIG vist sig at være bedre end een af de andre forsvarsspillere. Han er ligegyldig. En blød mellemvare, der ikke falder så hårdt igennem, men heller aldrig hæver sig op på et niveau, der er Brøndby IF værdigt. Men Per Bjerregaard siger vi skal være positive, så lad mig glæde mig over det der er at glæde sig over. Michael Riebers viser sig fra bedste side mod Odense. Der er folk der vil tage over i forsvaret og det er fandme godt at se. Auri har takket for tilliden og er efter han er blevet fast mand een af vore mest stabile spillere. Mads Jørgensen viser sig at være lidt af et fund og Nordin viser at han kan mere end at lave flyvende tacklinger. Niznik går ind og gør en forskel på holdet og evigt stabile Bagger viser at han nok skal fange bolden, hvis bare den kommer inden for en radius af 5 meter fra ham. Knap så positivt er det at Jonsson bliver ved med at sparke forbi og at Madsen bliver ved med at blive skadet. Vi kan dog alle glæde os over at Jalabert giver dansk cykelsport store triumfer.

"Der er noget galt i toppen..."

Søren Jensen savner en decideret ledelse. Vi har mistet den brede appel og vi er ikke økonomisk styrende. Der er noget galt i toppen.....

.....noget, der trænger til at skiftes ud'. Ja, med et John Mogensen citat som ledning går man vel næppe galt i byen. Spørgsmålet er så om det er ren pop eller om der vitterligt er noget galt i ledelsen i Brøndby IF.

'Ledelse' måske et lidt flot ord at bruge. For når alt kommer til alt, har vi vel alle det indtryk, at det er Per Bjerregaard, der egenhændigt styrer biksen. Lad det være sagt med det samme – jeg er ikke en af doktorens hårdeste kritikere. Selvom jeg nogle tider kan savne nogle visionære tiltag om dem, der ses i pse vil jeg til hver en tid retrække en leder, der har hjertet på rette sted, fremfor en medieliderlig, selvbenesættende alfons, som ham, der komoverer Byens Luder.

Jeg ingen ved sine fulde fem vil vel sætte spørgsmålstegn ved Per Bjerregaards loyalitet og kærlighed til Brøndby IF. Når det så er sagt, må jeg desværre konstatere, at manden på det seneste har handlet meget usympatisk. Kulminationen var på bloggen på brondby.com hvor han på lærende vis satte de kritiske fans 'på plads'. Ikke et særligt heldigt træk.

Uheldige udtalelser

Et andet eksempel var efter kampen i Silkeborg, hvor han i Onside umiddelbart efter kampen postuleret den berømte bemærkning 'de er ikke rigtige fans'. Her burde han måske nok lige have undersøgt hvad det egentlig var, der skete, før han gav efter for de fortalte medierne hvad de gerne ville høre. Hvis det ikke er 'rigtige' fans, der kommer en hel dag og en helvedes masse mennesker på at tage til Silkeborg ved jeg sgu

ikke længere. Flere kunne i hvert fald med rette føle sig provokeret af denne udtalelse.

Nå, hvad Bjerregaard synes om fans og fankulturen er egentlig også knapt så vigtigt for mig. Jeg forventer ingen medaljer eller noget. Det vigtigste er, at han kan styre min fodboldklub så den til stadighed er bedre end de andre. Og de er vi vel i skrivende stund IKKE eller hva'? Det er pse der har pengene, og det ser også ud til, at det er dem, der har den brede opbakning.

Om det så er Bjerregaard der har fejlet eller det blot er de andre klubber, der er kommet op på tæerne, er svært at sige. Jeg synes da, at det er prisværdigt, at gamle spillere i Brøndby IF kan få job i klubben når de stiller støvlerne. Det viser, at vi er en klub og ikke bare et luftkastel. Men mon ikke det er tid til at få ansat nogle folk, der har en noget mere kommerciel indgang til tingene. Per Bjerregaard kan for min skyld godt fortsætte som øverste mand, men han må forstå, at udviklingen ikke bare kan ignoreres.

Ikke en rigtig fan...

Kynisk forretning?!

Søndagens bitre nederlag til Lyngby, blev mandag afløst af en sød hævn for mange Brøndby-fans, da Farum meldte sig interesseret i, at købe naboerne. Nøgternt set er der dog ikke meget at glæde sig over, men i stedet burde man begræde den grimme tendens fodbolden har fået. Jakob Brynitz fra Lyngby's fanklub har ordet.

Jeg må indrømme, at jeg aldrig har hørt om 2ML før, men greb alligevel chancen for at give mit syn på sagen, til et publikum lidt bredere end de, forståeligt, ophidsede Lyngby'ere. Jeg føler det nødvendigt, at pointere, at jeg kun taler for mig selv og har ingen illusioner om, at jeg taler for flere LFC fans end mig selv. Mit indlæg skal ses som et forsøg på at give et nøgternt og realistisk syn på fusioner i dansk fodbold. Med deadline tirsdag kan der være sket meget siden – senest har der vist sig et lille lys, via EB's internetsider: Terkelsen og Brixtofte er måske ikke så enige som først antaget!!! Lad mig slå fast: Jeg håber af hele mit hjerte at LFC består – for altid!!

Som tidligere Farum-borger har jeg selv spillet i det der hed SB74, der blev fusioneret med F.I.K. og endte som det vi kender som Farum Boldklub i dag. Det ændrer dog ikke på min holdning til en fusion: ALDRIG! For en fan handler det om klub ånd og ikke om ...

Virksomheden "fodbold"

Efter en fantastisk søndag, vågnede man op til en skrækkens mandag. Men hvem kunne vide det, da man søndag nat går i seng med smagen af sejr i munden??? Står op, tager på arbejde, hører P3 som sædvanligt. Så kommer der sport. Der skal skrues op for kollegerne skal høre de gode nyheder: FCK tabte til Esbjerg og Lyngby slog "endnu engang" Brøndby! Bliver det bedre? I stedet for at hovere overfor kollegerne der holder med de "forkerte" hold, bliver

rummet fyldt med stilhed. "Farum æder Lyngby". Hurtigt bliver der klikket ind på Ekstra Bladets hjemmeside – det er her de forbandede ord skulle stamme fra. Som dagen skrider frem bliver nyheden forvandlet fra en EB-and til noget der minder om realitet. "HVORFOR J \$ T ??????". Blue Vikings hjemmeside kører på pumperne på grund af indlæg efter indlæg i debatten. Nettet gløder!! Man bliver selv revet med i en blanding af frustration og aggression, men til sidst ender det med en sørgelig accept af virkeligheden.

For virkeligheden er, at penge er alt i moderne fodbold. Som Lyngby-fan har man for længst indset at de gode spillere forsvinder til middelmådige udenlandske klubber for lave pengesummer der dog hjælper med at holde virksomheden "Lyngby FC" kørende. Det bliver en del af det at være Lyngby fan at man kæmper mod vindmøller, altid op ad bakke, 2 meter sne, modvind og punkteringer for foden af bjerget. Men det er det der gør Lyngby FC til Lyngby FC – og har gjort LFC fans til hvad de er. Der er noget specielt over at holde med Lyngby. Vi ikke så mange, men vi er 200% LFC. I skrivende stund klynger man sig stadig til de sidste skrøbelige halmstrå – det kan ikke være rigtigt – Terkelsen hiver et par millioner om af lommen og stikker Brixtofte FC fingeren. Så kan Kong Peter købe AB i stedet!! Sådan bliver det nok ikke. Løbet er kørt. Jeg elsker Lyngby FC, har lyst til at skrigе, græde, tæve Terkelsen eller bare gå til pauseskærm, glemme alt om fodbold – aldrig se en fodboldkamp igen.

Har Terkelsen ødelagt fodbold for mig? Nok ikke, for fodbold har været en del af hele mit liv, men jeg vil aldrig igen blive ægte fan af et hold. Man kan holde med Man U. eller Liverpool, Bayern eller HSV, men aldrig på samme måde som med et dansk hold. Jeg vil nok se Champions League og UEFA

op, holde med de danske hold og skribe om en besat når Danmark vinder VM – Superligaen bliver aldrig noget jeg kommer til at interessere mig for igen. Jeg kan grine af fck når de taber til oprykkerne og råbe, at Øndbys mesterhold er bygget op omkring stamme af intet mindre end 5 spillere fra tidligere LFC, men at gå på stadion og se sig som en tosse er noget der er slut. I skuffen ligger en blå og hvid trøje med nr. 15 på ryggen. Med autografer fra store 15'ere. Per Pedersen. Arunas. Miska. David Nielsen og senest Ulrich. Mestzents. Der bliver den. Måske kommer den frem når der en gang kommer et rebørn på besøg i deres Farum trøjer fortæller om deres tur til Italien hvor de spillede Champions League-finalen mellem Farum og Juventus. Farum vandt.

skal jeg fortælle dem historien om de gamle penge mænd, der gjorde fantastiske LFC så grueligt fortræd. Der har været mange – de sidste to kender vi alle: Don Ø og J \$ T. Hvis J \$ T får ligeså stor succes som Don Ø bliver Superligaen noget mere spændende at følge – jeg vil gerne ikke gøre det.

Fusioner vejen frem

Den danske fodbold vil gøre sig forhåbninger om, at være med i toppen af europæisk fodbold (eller bare nå længere end 1. division). (de) er fusioner vejen frem. Det må man se – og det er klart, at der ikke er plads til 15 Superliga klubber i Storkøbenhavn. Realistisk set må man mene, at der plads til derudover skal hver "storby" have et hold. Odense, Århus, Ålborg, Esbjerg - og noget fusionsnoget på heden - bør have Superligastatus. Her er der grundlag for sponsorer og her er der mulighed for et økonomisk tilskuergennemsnit. Det handler ikke mere om følelser i topfodbold, men om at køre en god forretning. Vil man have klubånd må man melde sig ind i en serie 4 hold, og ikke engang her er man sikker – interesser bliver hentet til de store klubber senere og tidligere, og de bliver lokket af gud ved hvad – men det er i hvert fald klubånd!

Som LFC fan har jeg altid ment at LFC var en af de sidste klubber der havde ægte ånd tilbage. Gang på gang har holdet klaret sig over evne – udelukkende på grund af stor klubfølelse – og med god hjælp af i hvert fald to fantastiske chefrænere i Poul Hansen og den svenske troldmand Benny Lennartsson. Klubånden har vist sig i denne svære tid: spillerne vil nægte at spille for Farum, Poul Hansen raser og supporterne gør som man vel kunne forvente. Med hensyn til supporterne kan jeg på ingen måde stå inde for de trusler der kommer mod Terkelsen, men sympatiserer meget med de, der har deltaget i demonstrationen gennem Lyngby. Desværre er jeg af den overbevisning at de stærke penge mænd er fuldstændigt lige glade.

Spillernes reaktion vidner som sagt om en klubfølelse jeg ikke mener findes lige i Danmark, men igen må jeg tage de realistiske briller på. De er ansatte i et firma som de fleste af os andre. De er professionelle og bør have indset at de er en vare der bliver købt og solgt. Al tale om at rykke ned i 1. division med vilje bør straks stoppe, og blive afløst af vikingære, der vil gøre Lyngby FC til mestre for allersidste gang og lad så spillerne spredes – væk fra FCK2. Til Poul Hansen kan jeg kun sige: Du er sku' en dejlig mand, der altid siger hvad du mener. Brixtofte har købt en licens til Superligaen. Den har kostet mere end de 15 millioner kroner, men hvordan måler man klubånd, følelser, ære, historie og ikke mindst menneskers sjæl? Terkelsen har solgt sin sjæl til Djævelen – men Lyngby-sjælen kan ingen sælge, den ligger dybt inde i hvert eneste blå/hvide hjerte, og vil bestå så længe vikingerne lever. Tilbage er at konstatere, at vi ikke er de første og vi er heller ikke de sidste det her sker for. Det kan ske for de fleste klubber. Det kan såmænd nok også ske for hele Superligaen som turnering. Penge er der nok af i verden, bare ikke de rigtige steder. LFC og Brixtofte FC ender jo nok med fusionen inden weekenden er omme. Og AB? De ryger samme vej – det er kun et spørgsmål om tid.

Fodbold på 2. klasse

Morfar havde kameraet med på sin tur til lokal opgør i den næstbedste fodbold række i Tjekkiet, tidligere på året.

De tilrejsende Hradec Kralove-fans forsøg på en tifo, da udeholdet kommer på banen. Ud af de i alt 4.880 tilskuere var halvdelen fra Hradec Kralove – heraf ca. 1.000 hardcore-fans mod Pardubices 300.

Stadionbaren i Pardubice inden lokalopgøret i den næstbedste række mod vores gode venner fra Hradec Kralove – det var dem, der ydmygede byens luder i Europa Cup'en med sammenlagt 7-2 (5-0 og 2-2), mens de lå på sidstepladsen i den tjekkiske liga!

Vild jubel – Hradec Kralove har lige udlignet til 1-1 på straffe. Kampen ender i øvrigt 1-2 efter 1-1 ved pausen. Læg mærke til de trukne knipler hos lærerne og acab, der også brugte tåregas!

Feature/Kommentar

De lokale "lører" – vores "grønne veste" er spejderdrengene i forhold (ups, ja - og se lige deres jakker... og bukser!! – red.).

Hradec Kraloves "Lars Flandings" (ja, og ham her ser sgu' endda ligeså bumset ud – red.).

Flandings forudsigelser

Enhver kan tage fejl ("...klokken to da jeg stod..") og Flandings er ikke kendt for sin okkulte spådomsevner, men drengen på sytten skal have en chance mere og derfor har han sendt nedenstående bud på ting, som vi vil lære som sandheder i år.

- **Leonora Kirsebærvin:** Det var mig, der skrev det først. Kirsebærvin er på vej ind. 14,5 % for 17 kr. Kan nydes både kold, lummer og decideret varm. Som en god pige: Sød og frem for alt BILLIG.
- **Strithår:** Ikke bare det der korte strit. Nej! Decideret Morgenhår.
- **Hjørneflag:** De er da bedre til at trække offside end Kenneth Rasmussen.
- **Grahn uden tænder:** Er han som en anden Gillon i landet på diplomatpas siden han ikke skal straffes? Spark dog tænderne ud på ham!
- **Søren Krogh er på vej til Farum:** "Søren Krogh skal bare fortsætte ind i feltet og ikke sætte farten ned", lyder det fra en lettere ophidset Åge Hareide. Hvis han sætter farten længere ned løber han jo baglæns!
- **Muse, 'Origin of Symmetry':** Muse er den næste mega gruppe. De er for seje.
- **Auri scorer:** Han spiller bedre og bedre og er begyndt at skyde. Efter 100 kampe MÅ det ske!
- **Dommerne vil være ringe:** Det har de været de første kampe, så hvorfor skulle de ikke fortsætte?
- **Hyttefar skal være kampleder til Nielsen/Tyson kampen:** Han må da i hvert tilfælde være skarp efter Shelbourne-kampen.

Opkast!!

OPKAST

Tillægget for feinschmeckere med smag for maltbyg!

Man behøves ikke at ligne en idiot, når man er fuld...men de fleste gør det!

Dublin - Here We Come!

Brøndby PubSpotters forbereder sig til drømme turen til Dublin. "Men det kræver hård disciplin at nå samtlige pubber på fem dage," mener Søren Jensen.

Stemningen i undertegnede's omgangskreds var mildest talt euforisk, da lodtrækningen til UEFA cuppen havde fundet sted. Fuck Bayern München, Barcelona og scum united – vi skal til *Irland!*

Har man hang til øl, findes der vel næppe en mere attraktiv modstander. På den grønne ø har de da vist netop forstået hvad det der med ølkultur går ud på. Ud af en fraktion på 15-20 mand tog det da heller ikke meget mere end et døgn tid, før 10 mand havde meldt sig under fanerne til denne kult-tur. En uge i det irske, hvor "Øl" og "Fodbold" bliver de væsentligste overskrifter. 10 ladz (+ det løse) i lejlighed i Temple Bar, der efter sigende er Dublins svar på Nyhavn. Det både kan og skal gå galt. En sand konge etape! De fleste pubber er allerede spottet via internettet, men det kræver hård disciplin at nå hele programmet på blot 5 dage.

Snevejr i august?

Og Shellbourne FC's stadion, Tolka Park, ser da for kultagtigt ud! 9.681 tilskuere kan det rumme. All-seater, men alligevel. Mon ikke det både regner og sner når vi står "pakket" nede i deres away end?? Selve kampen er der vist ingen, der for alvor frygter (Henrik Andersen, du er selvfølgelig undtaget!). På Shelbournes officielle hjemmeside er det udtrykt således:

'Shelbourne will be confident that they can get a result in Dublin but, as Irish sides have found time and again, good performances count for little against European opposition and converting chances into goals is usually the difference between winning and losing.'

Så bliver det da vist ikke meget mere ydmygt. Men ydmygheden synes også på sin plads med tanke på de magre europæiske resultater, Shelbourne og irsk fodbold i det hele taget har opnået gennem tiderne. År efter år ryger de hårdt kæmpende irere ud til efter danske forhold upåagtede modstandere.

Dog blev år 2000 sæsonen hvor The Shels fik lov at smage lidt af den forbudne frugt. I Champions League kvalifikationen trak de Sloga Jugomagnat (vor egne makedonske venner fra nogle år tilbage – red.). Et udemål af Richie Baker (der vist nok er den eneste på det mandskab, der kan kalde sig selv fodboldspiller) sikrede irerne sejren. Det var i øvrigt den første ude sejr nogensinde til et irsk hold i Champions League! Og 1-1 hjemme sikrede dem adgang til næste runde. Her ville lodtrækningen, at Rosenborg blev modstanderen. Det blev til et flot 1-1 resultat ude. En kamp som vist nok skal gå hen og blive en myte på de kanter. Hjemme på Tolka Park vandt nordmændene dog 3-1 og så sluttede det europæiske eventyr. Men med denne ene sæson som undtagelsen, er det nu svært at finde de store meritter i klubbens historie. Og selvom jeg da et eller andet sted har sympati for dem, er jeg ked af at sige det: Det bliver ikke i år, at I bryder den onde cirkel! (vi kaster dig i River Liffey med en tønde 30 liters Guinness om foden hvis vi alligevel bliver slået ud, Søren! – red.).

Ville gerne skrive lidt om de kulturelle oplevelser, der tilbydes i Dublin. Men det har jeg ærligt talt ikke gidet at sætte mig ind i. Ved dog, at Guinness-bryggeriet hører hjemme her, og det er vel også et besøg eller tre værd (fortvivl ikke, Morfar har nøje studeret "Turen Går Til Irland" og lur os om ikke han har spottet samtlige seværdigheder der har relation til humle bryggeriets og whisky destilleringens historie! – red.).

Spottet!: Kennedy's Bar

Opkast's førende Vesterbro-spotter, Troels "Harry" Fløe har spottet Kennedy's Bar på Gl. Kongevej 49 (fem minutter fra Vesterport station – og femten fra Dybbølsbro, ikk' Flands?! – red.).

Kennedys har været vores (læs: Vesterbro-posens) "Sky Sports pub" i en længere periode. Her har vi bl.a set kampene fra Celtic Park i klassiske irske rammer. Men den fedeste stemning på Kennedys finder du – udover på St. Patricks Day – når det vises Gaelic Football på tv'et. Gaelic football er den store sport i Irland og blandt irere. Kennedys har da også et hold i den københavnske liga for Gaelic Football. (indeholdende to hold: Dubliners og Kennedy's!!).

Mødested for fan-fraktionerne

På det seneste er stedet ved at udvikle sig til et mødested for de forskellige uofficielle grupper i BIF som Pubspotters, JFS og Casuals. Hver onsdag er der live musik på Kennedys – det starter vist kl. 21.00 og det selvfølgelig gratis entré. På særlige dagen vil du opleve selveste DJ Fløe som gæste

DJ. Musikken på Kennedys er selvfølgelig U2, irsk folk-hørn og en masse 80' pop/indie.

For nyligt der er kommet pool bord i kælderen. Hvis du bare skal ud og spille et par omgange pool vil det være en super god idé at tage dine egne CD'ere med, da kælderen er udstyret med et lille anlæg du selv styrer! (mange ekstra points for dét!! – red.). Baren er velforsynet med Guinness, Kilkennys, Boddington pub ale, Staropramen og Strongbow (cider), alle på fad. Fadøllen Staropramen er hele besøget på Kennedy's værd, så gør dig selv den tjeneste at tjekke denne tjekkiske fad ud (er gjort i stor stil, og ja, den styrer! – red.). En dejlig fyldig sag uden at være bombastisk.

Flaske udbudet varierer en del (mellem 5 – 10 stykker), men tjek Old Sprecked ud – en klassisk engelsk øl, lidt i stil med... tjah, det husker jeg ikke! Sprutten kender jeg intet til, men de har omkring 30 til 40 whiskys, fem forskellige gin og alt det andet pjat, folk drikker. Hvis du vil have Cocktails er du gået forkert (prøv i stedet Waterloo). Stedet åbner, som pubber skal, kl. 12.00 og lukker kl. 2.00. Aviserne på Kennedy's er engelske og irske.

Og HUSK! Når der er live musik er der "no football singing allowed!" (husk det nu, Casuals !!!!!)

PS. Kennedys Bar skal besøges i levende live, men her er alligevel stedets hjemmeside adresse – med tak for lån af pix: <http://www.kennedysbar.com/>

Suburban Rebels

Oi! bandet The Business fra London's East End spiller musik for rigtige – og tørstige – fodboldfans (vi har opdateret og udvidet artiklen da den blev skodprintet i forrige nummer –red.). Jens Jam Rasmussen fortæller om oi! kulturen, bandet, dets nye album og dets nye hit!

Da punk rocken med The Sex Pistols i spidsen blev kommerzialiseret i sen-70'erne dukkede en ny bølge af britisk "punk" op med navnet "oi!". "This Was A Rougher Form Of Punk With More Of A Working Class Look As Well As A Strong Devotion To The Sport Of Soccer & Drinking. It's Ideal Was Much In The Way Punk Was Originally Intended To Be. It Took Its Form In The Ghettos Of London & Was Labeled Oi!" Som forklaret af et af de første og førende Oi! bands The Business, som blev dannet tilbage i 1980. The Business udsendte i starten og midten af 80'erne plader som 'Loud, Proud & Punk', 'Smash The Discos', 'Suburban Rebels' (hurra for en titel!) og 'Saturday's Heroes'.

Oi! fans på tribunerne

Og ja, Oi! subkulturen kom altså frem dengang der var terrace-culture på alle de engelske stadions. Dengang bestod fan kulturen primært af arbejdere frem for nutidens horde af studenter, akademikere, middelklasse og erhvervsfolk, og Oi! fansene udgjorde ikke mindst en særdeles voluminøs del af de forskellige klubbers hårdkogte ends bag målene. Den overvejende del af datidens Oi! fans var desuden skinheads, men som The Business og mange andre, var – og er – disse folk red skins, og IKKE nazi-pøbel. Nogle bands havde dog svære problemer med nazi fans fra National Front-miljøet når disse dukkede op og lavede ballade til koncerterne, blandt andre nogle af Oi! og punk kulturens gud fædre, Sham 69 (betyder "Skin Heads Are Magic", og "69"

var året hvor de første skins dukkede op i England). Ironisk nok hedder Sham 69's største hit 'If The Kids Are United'!

Sham 69 var – ligesom The Business – West Ham United fans, men Oi! fans hørte ikke kun til én bestemt engelsk klub. Selv husker jeg den ondeste måååååål-lavine nogensinde, kræret af en håndfuld skins i pilotjakker i den notorisk berygtede Cold Blow Lane End på The Den, 1989 hos Millwall FC (West Hams argeste rivaler). Og lyden fra disse vildt moshende Millwall-skins' Doc Martins støvletramp mod terracens beton-fundament kunne nærmest direkte overføres til et hidsigt Oi! trommebeat!!

Ægte musik for ægte fans

Men Oi! kulturen – dén lever stadigvæk på allerbedste undergrunds niveau, og i juni udsendte The Business en helt ny cd i 'No Mercy For You'. En anmelder-kopi dumpede ind ad min brevkasse, halvanden døgn efter en uhyggelig lang bumseaften i forbindelse med ab-kampen (1-1 skod-affæren i maj – red.), og navnlig ét nummer (selvom der bestemt er mange seje sange på cd'en) tog min fulde opmærksomhed (eller var det fulde-opmærksomhed?? - red.) – nemlig 'Guinness Boys'. Et nummer som ganske sikkert har dannet standard for en ny æra af Pubspotter- og Casual sangkultur – og hvem ved, som måske også vil inspirere dele af den kommende Pubspotter Brøndby cd?? I hvert fald er der mere fodbold passion i de blot tre minutter, 'Guinness Boys' hamrer af sted end i det samlede arsenal af skod disco bånd og Kim Larsen-lort, som jeg blev pint med på den lange BS-bus tur til Osijek, sidste år (mit ellers diplomatiske ZZ Top bånd mix blev taget af efter kun en halv time. Wankers! – red.).

'Guinness Boys' fik premiere for fuld volume-kanon i Spotter/Hyæne-bussen på

Opkast

den legendariske *hundebid-til-de-lalleglade-roliganfans* tur til Silkeborg i maj - og på den måde har de hurtigste blandt vores ehm... uniformerede læsere nu kunnet konstatere at Oi! Kultur = fodbold vold!! Endvidere har 'Guinness Boys' fået den unikke placering som selve åbningsnummeret på den første super-ulovlige Pub-Spotter-kompilering "De Fulde Synger Vol. I" – og det vil dermed sige *foran* de ellers sikre BPS-hittere som AC/DC, Oasis, Gasolin, Manics, Twisted Sister og The Verve.

Tak til politiet!

Men tjek hele 'No Mercy For You' ud, blandt andet kunne det sindssygt aggressive afslutningsnummer (læs: Motörhead på EPO), 'Hell To Pay' passende dedikeres til Tobias Grahn's næste besøg på Vilfort Park: "*Forgot? Forgive? I'm Gonna Take You Down! It's Hell To Pay, It's Hell To Pay!!*" Og så er 'Boys Are Out Tonight' også et benhårdt fodboldnummer, der stinker langt væk af cigaretrøgs-tåger og tømte pint glas i en hvilken som helst skummel East End pub: "*Running through life faster and faster, follow your team love 'em so true, till Saturday comes right back to you.*"

Og en afsluttende genistreg: På album coverets takkeliste krediterer The Business – som bands jo sædvanligvis gør det - familie, fans og venner, men slutteligt også "*the most committed following – The police and the debt collectors!*" Hvis ikke dette er humor så er jeg Marianne Jelved i lattex-badedragt!

NB: Læs mere om The Business på nettet: <http://www.burningheart.com/bands/business/>

'Guinness Boys'

Og her er så hele den geniale tekst til 'Guinness Boys':

*"My team just lost 4-1
Feeling bad and feeling glum
To the pub on a saturday night
30 minutes later and I feel alright*

*We're the guinness boys
Love your women and drink their beer*

*The mother in law's got some front
But I like a drink it's a way of life
It gets me out and away from my wife*

*We're the guinness boys
Love your women and drink their beer*

*My mates and me are having fun
I look to the clock it's half past one
The wife's gonna kill me and the door will
be locked
I've got no money cos I spent the lot"*

*We're the guinness boys
Love your women and drink their beer"*

(Musik/tekst: Steve Whale, 2001)

Cheers, lads!

Footy Oi! Top 9

Ifølge d'herrer Christian Olsen og Troels "Harry" Fløe:

- 1) The Business - 'Saturday Hero' (West Ham United)
- 2) The Business - 'Guinness Boys' (West Ham United)
- 3) Cock Sparrer - 'Running Riot' (West Ham United)
- 4) Die Lokalen Matadoren - 'Fussball, Ficken, Alkohol' (Schalke 04)
- 5) The 4 Skins - 'acab' (??)
- 6) The Business - 'Hardcore Hooligan' (West Ham United)
- 7) Smegma - 'Göbels und Gezocks' (FC ST. PAULI)
- 8) Reargunners - 'We Are The Gunners' (Arsenal)
- 9) The Oppressed - 'Music for Hooligans' (Cardiff)

(nu er vi jo ikke konventionelle og laver en Top 10, men det gamle tyske hardcore punk band og Kaiserlautern-fans Spermbirds' burde dog også have være nævnt her! - red.)

Og supplerende fra Christian og Troels: "Apropos! The Business er på Europa turné i september og rammer Hamburg den 7. september. Den 8'e spiller St. Pauli hjemme mod Schalke 04, vi møder Aalborg ude d. 9'e..."
(èn kommentar hertil må være denne: NUFF SAID! - red.)

Midtfyn kalder

Tre Pubspottere drog til det midfynske i juli's tropehede for at bumse lidt og høre Manic Street Preachers og Motörhead - og fordi at de savnede at køre over Storebæltsbroen, ikke mindst. Søren Jensen medbragte pen, Jam tog billeder og Troels Fløe brugte alle sine lånte penge.

Traditionen tro skal Opkast ikke være foruden en lille turrapport. Uden for sæsonen er festivaler jo altid et hit, så hvorfor ikke kombinere en hungrende tørst efter alkohol, med ønsket om at fylde spalterne i dette ydmyge øl-tillæg. Således kunne 2ML/Opkast sende en redaktion på tre mand afsted til dette års Midtfynsfestival. Udstyret med pressekort og backstagepas er det muligt at holde budgettet nede – hvis det da ikke lige var for den forbandet tørst, der ustandsligt skal slukkes.

Steen Uno in disguise

Nu er 2ML/Opkast desværre endnu ikke af en størrelse, der gør, at man må skrive dette på sit pressekort. Lad mig derfor lige benytte lejligheden til at takke BT, som jeg på smukkeste vis fik lov at repræsentere denne weekend. Dette blot en måneds tid efter, at jeg var blevet udstillet på selv samme dagblads spiseseddel efter Silkekampen. Så er der li'som balance i regnskabet, venner! Steen Uno in disguise (og det er rigtigt...virkeligt – red.)!

Ellers tror jeg mest, at jeg vil huske denne festival for det ekstremt varme vejr, der gjorde det endnu mere nødvendigt med masser af væske. Dette findes eksempelvis i en vodkamelon og sådan én har man jo altid inden for rækkevidde. Vodkamelon er nu en herlig ting. Det er sundt og nærende, og opfylder på fascinerende vis basale behov for fast føde og masser af væske (jeg skulle have været tekstforfatter på et reklamebureau sku' jeg). (Nej, du skulle

være foran Netto – red.). I øvrigt læste jeg forleden om en asiatisk Liverpool fan, der sprang ud fra 4. sal, da han ikke kunne sikre sig billet til hans yndlingsholds tour til denne del af verden. Det eneste han efterlod sig var en notes-blok, hvor der ifølge politiet stod, at alt hvad han ville var, "at spise vandmelon, grøn karry og se Liverpool spille...". Vel blot en bekræftelse af hvilke katastrofale følger det kan få, hvis man blander forkert. Det rette kombination hedder naturligvis 'vandmelon, vodka og Brøndby IF'. Så ku' han lære det!

Nå, tilbage til festivalen. Fuck hvor er de ufede de folk, der gæster Midtfyn. Selv når Manics står og leverer den fedeste koncert vil de hellere stå i et øltelt og høre Rollo og King og DJ Ötzi. Hvis jeg en gang til bliver tvunget til at høre 'heey baby' går det ud over en eller andens gebis. Hvorfor er det lige man bruger 7-800 kroner på en festivalbillet for at stå og dyrke bonderøvshalbal stemning. Jeg forstår det ikke!

Når vi nu er ved ting jeg ikke forstår kan jeg da lige nævne den åndsvage tur Brøndby Support Midtjylland stablede på benene tidligere på året. En bus halvt fyldt med Brøndby IF fans og halvt fyldt med FC Midtjylland fans. Og så tilsat lidt journalister så hele verden kan se hvor latterlige I er. I har ikke fattet en brik af fankultur, så hvorfor støtter I ikke bare et jydehold med samme mentalitet som jer? Så kan I lave fenerbache til journalister, husdyr og hinanden lige så tosset I vil. Ja, bitter kan man vel altid være (ikke i dette blad, beklager – red.). Selvom jeg i BT kan læse, at min fraktion tilhører de 'glade fans'. Og i Ekstra Bladet har 2 af mine venner gud hjælpe mig bildt staklerne ind, at vi 'spiser sushi og diskuterer litteratur' når vi er på tur. Yeah right! McFish og porno er vist det nærmeste vi kommer den kombination. Nå, disse sider skulle jo handle om øl, så mine '15 cent' er vist brugt for denne gang.

Ti kolde fra kassen; Søren Jensen

Grundet kombinationen af uforklarlig forglemmelse og almindelig desorientering grundet deadline-stress gled denne (ellers) gode faste rubrik ud i det forrige Opkast-tillæg (der er da ellers emner nok!! – læserne) (ER vi udmærket klar over – red.). Nu tager vi til gengæld den allermest frygtelige revanche ved at udvælge dette nummers emne til at være... Søren Jensen! Manden der altså ikke stopper ved 15 minutters nylegendarisk berømmelse på forsiden af B.T., dagen derpå efter den festlige Silke-tur i maj...

Din favorit almindelige pilsner?

- Hrmn, skal være dansk formoder jeg! I skarp konkurrence med Hancock's Høkerbajer må det blive Fuglsang Pilsner. 'Den smager godt', som deres slogan siger. Gad vide hvad de har betalt for det? Mon ikke det er den samme tekstforfatter, der står bag 'Kellogs – they're great'. Nå, i hvert fald en klasse pilsner, der smager af noget (Hey, det er en tyvstjålet sætning fra mig – red.).

Din favorit guld/luxus øl?

- Hancock Guld! Intet over og intet ved siden af. Sådan skal en øl smage! Og så leveres den i en enormt praktisk 75 cl flaske (vist 'kun' 70 cl., mener vi – red.). Så slipper man for ustandseligt at skulle løbe til køleskabet.

Din favorit udenlandske øl?

- Uha-uha, den er svær. Det må blive XXXX Castlemaine, skarpt forfulgt af Stella Artois. Valget falder dog på XXXX da den afviger mest fra den traditionelle danske øl smag. Men fuck, hvor findes der dog mange gode øl derude.....

Hvis der overhovedet findes en hadeøl, hvilken så?

- C*rlsb*rg af indlysende årsager. Dels naturligvis fordi de støtter Byens Luder, men også fordi de har introduceret den latterlige plåk-plåk flaske. Magen til sjofling af de ædle dråber skal man da lede længe efter. Hvad tænker de på? "Lad os lave noget for de unge: Varm øl på plastic!" Idioter!

Køligste ølflaske design?

- Nu har jeg jo altid sagt, at det er det indeni der tæller, men ok. Den store Hancock er nu noget af det sejeste. Men den belgiske trappist øl Chimay kandiderer nu også kraftigt.

Fedeste øl-etikette/dåse?

- Kronenburg (mest fordi jeg ikke fik nævnt den under favorit udenlandske øl).

Dit øl-ønske for Nye Vilfort Park?

- Hancock Park!

Bedste øl-øjeblik på en Brøndby Tur?

Uha-uha, endnu en af de rigtigt svære. Så mange minder og så lidt hukommelse, tsk-tsk. Kroatisk ølsmagning på vej til Ikast var i hvert fald af høj klasse (sidste efterår - red.). Men det må nu blive spontan pub spotting i Stevnstrup ved Randers efter sidste aalborg-kamp, der løber med prisen. På Stevnstrup Bodega solgte indehaveren os - på vej ud til bussen og hjem - en kasse humle for 150,- incl pant (Grøn Tuborg – red.). Og så siger man at jyder er svære at handle med. HA!

Værste øl-øjeblik på en Brøndby Tur?

- Alle stadions, der serverer Thor. Hvem har dog fundet på at brygge øl på gødning?

Dit ultimativt sejeste Opkast for Brøndby IF?

- Igen er der mange kandidater, men jeg tror det må være scum united away. Havde brugt det meste af en uge i det engelske og var på plads tidlig morgen på 'The Moon Under Water' (giga-pub hvor alle mand samledes i Manchester Centrum – red.). Et utal af pints senere tog jeg bl.a. mig selv i at stå og pisse op ad en kameramand fra TV Danmark. Kørte fra pubben til centrum som blind passagerer i en af Brøndby Supports busser. Jeg var døden nær og brækkede mig i lårtykke stråler.....i en pose med hul i!

Shelbourne træner til returopgøret...

**Vinder af
konkurrencen
"Laveste IQ i
Superligaen":**

**T Grahn
2100 Kbh Ø**